

SZÉCSI JUDIT

Szakmai beszámoló – Mobilitási program, Firenze, 2024. május 23–24.

A mobilitási program keretében 2024. május 23–24. között két kollégámmal – egy zenésszel és egy táncossal – közösen vettünk részt egy szakmai úton Firenzében, ahol az olasz–magyar iskolában tartottunk kulturális és készségfejlesztő foglalkozásokat gyermekek és fiatal felnőttek számára. Az utazás mikrobusszal történt.

Az első napon Kézműves foglalkozást tartottam az olasz–magyar iskolában két korcsoport számára. A csoportok életkor szerint viszonylag homogének voltak, így lehetőség nyílt arra, hogy az egyes foglalkozásokat az adott korosztály finommotorikus fejlettségéhez, érdeklődési köréhez igazítsam. A háromfős csapatunk rotációs rendszerben dolgozott: amíg egyik csoport zenei és táncos foglalkozáson vett részt, addig a másik csoport kézműveskedett velem, majd cseréltünk.

A kisgyermek korcsoport (óvodások és kisiskolások) fonalból kisbárányt, valamint egyszerű hangszert, az ún. „szárdudát” készítettek. A foglalkozás során az anyagokat előre előkészítettük, a munkafolyamatokat pedig én, valamint a firenzei magyar iskola önkéntesei vezettük. Fontos szempont volt az önálló alkotás ösztönzése, így a felnőttek csak akkor segítettek, ha a gyerekek elakadtak.

A felsős korosztály „kötélverő” segítségével készített zsinórokat, amelyekből karkötőt vagy nyakláncot alkottak, de számukra is elérhető volt a szárduda készítés, ám a szöves kimondottan nekik szánt tevékenységként szerepelt a programban.

A foglalkozások alapját a hagyományos magyar kézműves tevékenységek adták, amelyeket az olasz–magyar gyermekközösség igényeire és életkori sajátosságaira szabva alakítottam ki.

A mobilitás második napján a pünkösdi szokások átadása zajlott önkéntesképzés keretein belül.

A Firenzében tartózkodó magyar egyetemista önkénteseknek tartottunk foglalkozást, amelynek középpontjában a pünkösdi szokások bemutatása állt. A program során a „pünkösdi király választásához” kapcsolódó ügyességi játékok kerültek fókuszba. Közösen készítettünk „karikaelkapót” vesszőből, amelyhez a résztvevőknek meg kellett tanulniuk a zsinór megsodrását is.

A foglalkozás során átadtam az önkénteseknek a karikaelkapó játék készítéséhez szükséges technikai ismereteket, valamint azt is, hogyan lehet a gyermekeket megfelelő instrukciókkal rávezetni az önálló munkavégzésre. Emellett megosztottam velük a fűzvesszők előkészítésének lépéseit (áztatás, hajlítás), ezzel elősegítve a későbbi foglalkozások önálló lebonyolítását.

Szakmai fejlődés szempontjából nagy jelentőséggel bírt az utazás számomra, ugyanis a mobilitás során több kulcskompetenciám is fejlődött.

Fejldtem a szervezés és tervezés terén, hiszen már az előkészületek során szükség volt az olasz–magyar iskolába járó gyermekek életkorának, nyelvtudásának és korábbi foglalkozási tapasztalatainak felmérésére, valamint a megfelelő eszközök és anyagok biztosítására.

Az együttműködés készsége is fejlődött az által, hogy a program során több szereplővel (kollégák, önkéntesek, gyerekek, szülők) kellett hatékonyan együttműködni. Külön figyelmet fordítottam arra, hogy minden gyermek megtalálja a számára leginkább megfelelő és élvezetes tevékenységet.

A rugalmasságom pedig ugyancsak fejlődött, hiszen a foglalkozások során számos váratlan helyzet adódott, például a gyerekek eltérő fejlettségi szintje, fáradtsága vagy motivációja miatt. Ezeket helyben, gyors döntésekkel kellett kezelni, ami fejlesztette a problémaérzékenységet és alkalmazkodóképességemet.

Összegezve a mobilitási program komplex és gazdag tapasztalatokat nyújtott számomra. A kézműves foglalkozások lebonyolítása és az önkéntesek mentorálása hozzájárult szakmai kompetenciáim elmélyítéséhez, különösen a tervezés, az együttműködés és a rugalmasság terén. A program lehetőséget adott a magyar kulturális hagyományok átadására, és egyben megerősítette a magyar közösségek közötti nemzetközi kapcsolatokat is.